

Sygn. akt II K 228/21

PR 1 Ds. 285.2021

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Aneta Talaga

Protokolant: Kamila Szydłowska

po rozpoznaniu

na rozprawie w dniu 23 września 2021 roku we W.

sprawy karnej z oskarżenia publicznego

J. R. (1)

syna A. i J. z domu G.

urodzonego w dniu (...) w B.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 lutego 2021 roku we W. będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki N. (...) o nr rej. (...), jadąc nim ulicą (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

***

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec J. R. (1) przyjmując, że swym zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 3 lutego 2021 roku we W. będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki N. (...) o nr rej. (...), jadąc nim ulicą (...) wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 3 lutego 2021 roku do dnia 23 września 2021 roku;

IV. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V. na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych od opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 228/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. R. (1)	w dniu 3 lutego 2021 roku we W. będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki N. (...) o nr rej. (...), jadąc nim ulicą (...)	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.1 W dniu 3 lutego 2021 r. około godz. 00:45 J. R. (1) prowadził samochód marki N. (...) o nr rej. (...) wykonując manewr zawracania na nieutwardzonej części jezdni ulicy (...) we W., a następnie jechał on tym pojazdem ulicą (...) do wysokości numeru 164. W samochodzie wraz z J. R. (1) znajdowali się pasażerowie J. S. i P. W..</p> <p>Zdarzenie to zaobserwowali funkcjonariusze policji K. L. oraz Ł. K.. Wobec późnej pory i charakterystycznego miejsca, gdzie często młodzi ludzie spożywają alkohol postanowili oni podjąć czynności służbowe wobec kierującego i zatrzymać pojazd, którym się poruszał.</p> <p>W trakcie podejmowania czynności funkcjonariusze wyczuli od kierującego J. R. (1) woń alkoholu, wobec czego funkcjonariusze policji przeprowadzili badanie stanu trzeźwości J. R. (1) urządzeniem A.-Sensor IV.</p> <p>O godzinie 00:50 J. R. (1) miał 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 01:05 - 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 3:08 miał 0,23 mg/l alkoholu</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1), zeznania świadków J. S., P. W.</p>	<p>36, 63-67, 134 71-74, 135 78-81, 135-136</p>	

<p>w wydychanym powietrzu, a o godzinie 3:10 miał 0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>J. R. (1) oświadczył do protokołu z przebiegu badania, że alkohol w postaci 2 butelek piwa spożywał dnia 2 lutego 2021 roku o godzinie 23:30.</p> <p>J. R. (1) został zatrzymany dnia 3 lutego 2021 r. o godzinie 01:05, samochód został zabezpieczony przez odholowanie na parking W., Pl. (...) we W..</p> <p>J. R. (1) zatrzymano prawo jazdy elektronicznie za pokwitowaniem o nr (...), a następnie zatrzymano mu dokument prawa jazdy.</p>			
<p>zeznania świadków K. L. i Ł. K.</p>	<p>49-51, 135</p> <p>94-96, 136</p>		
<p>protokół badań stanu trzeźwości analizatorem wydechu wraz ze świadectwami wzorcowania</p>	<p>2-5</p>		
<p>protokół zatrzymania J. R. (1), dyspozycja usunięcia pojazdu, notatka</p>	<p>1, 6, 821</p>		
<p>notatka, protokół zatrzymania rzeczy, postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy, pokwitowanie zatrzymania dokumentu</p>	<p>1, 24-28, 43, 61</p>		

<p>1.2 W latach 2018 -2020 nie odnotowano w rejonie ul. (...) w W. od numeru 160 do Mostu B. żadnych zdarzeń drogowych. W załączeniu KWP we W. przesłała informacje o zdarzeniach drogowych jakie zarejestrowano na całym przebiegu ul. (...).</p>	<p>zaświadczenie KWP we W. z dnia 27 kwietnia 2021 roku</p>	<p>106</p>	
<p>1.3 J. R. (1) w momencie popełnienia czynu kierował pojazdem wypożyczonym od (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W.. Spółka ta dysponowała w/ w pojazdem na podstawie umowy leasingu nr (...). Pojazd został odebrany z parkingu W. przez upoważnionego przez spółkę (...).</p>	<p>zeznania K. K. umowa leasingu</p>	<p>15-16, 134,</p>	
<p>1.4 J. R. (1) urodził się dnia (...) w B.. Jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Z zawodu rzemieślnik, zatrudniony w firmie (...) z siedzibą we W. przy ul. (...). Nie był leczony neurologicznie, psychiatrycznie, ani odwykowo. Nie był uprzednio karany sądownie.</p> <p>Dnia 4 sierpnia 2019 roku J. R. (1) za popełnienie wykroczenia, niezastosowanie się do znaku B-1 „zakaz ruchu w obu kierunkach” został ukarany mandatem karnym kredytowanym w kwocie 200 zł.</p>	<p>Dane osobopoznawcze</p>	<p>42</p>	

dane o karalności	40		
wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1)	34-38, 63-67		
Informacja o wpisach w ewidencji kierowców	131		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	J. R. (1)	w dniu 3 lutego 2021 roku we W. będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki N. (...) o nr rej. (...), jadąc nim ulicą (...)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Zatrzymanie oskarżonego J. R. (1) przez funkcjonariuszy policji, po tym jak zatrzymał samochód w celu zamiany miejsc kierowcy z pasażerem.	Wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1), zeznania świadka J. S.	63-67, 134 71-74, 135	
2. Ocena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	<p>wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1)</p> <p>zeznania świadków J. S., P. W., K. L., Ł. K.</p> <p>notatka</p> <p>protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania, protokół zatrzymania J. R. (1), dyspozycja usunięcia pojazdu, notatka, protokół zatrzymania rzeczy, postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy, pokwitowanie zatrzymania dokumentu</p>	<p>1.1 Ustalając okoliczności faktyczne w sprawie Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego J. R. (1), który zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu przestępstwa. Z wyjaśnień J. R. (1) wprost wynikało, że w dniu 3 lutego 2021 r., około godziny 00:45 wsiadł do samochodu osobowego marki N. (...) o nr rej. (...) i wykonał manewr zawracania przy ul. (...). Istotnie oskarżony J. R. (1) potwierdził, że uprzednio – 22 lutego 2021 r. w godzinach wieczornych – przebywając w swoim miejscu zamieszkania spożywał alkohol w postaci piwa.</p> <p>Jednocześnie, jako wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia świadków J. S. i P. W.. Opisywali oni, że J. R. (1), uprzednio informując ich, że spożywał wieczorem alkohol w postaci piwa, wsiadł do samochodu jako kierowca, wykonał manewr zawracania jadąc ulicą (...). Świadek P. W. zeznał, że funkcjonariusze zatrzymali pojazd zanim J. R. (1) zdążył zahamować i zatrzymać pojazd w celu zamiany miejsca kierowcy z pasażerem J. S.. Opisywany przez świadka</p>	

P. W. przebieg wydarzeń – w zakresie okoliczności dotyczących kierowania w/w samochodem znajduje odzwierciedlenie w treści zeznań naocznych świadków interweniujących funkcjonariuszy policji K. L. i Ł. K.. Zeznaniami tych świadków Sąd dał w pełni wiarę, ponieważ nie zachodziły podstawy do odmiennej ich oceny. Z ich relacji wynikało, że w dniu 3 lutego 2021 roku pełniąc służbę w patrolu zmotoryzowanym o godz. 00:45 przy ulicy (...) we W. zatrzymali do kontroli pojazd marki N. (...) o nr rej. (...) z uwagi na późną porę i charakterystyczne miejsce, gdzie często młodzi ludzie spożywają alkohol. Pojazd został zatrzymany do kontroli, wylegitymowano kierującego, którym okazał się być J. R. (1). Od kierującego była wyczuwalna woń alkoholu. W związku z tym przeprowadzono badanie stanu trzeźwości J. R. (1). W toku badania badany oświadczył, że spożywał alkohol w postaci 2 butelek piwa przed prowadzeniem pojazdu. I tak, o godzinie 00:50 J. R. (1) miał 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 01:05 – 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 3:08 miał 0,23 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godzinie 3:10 miał

		<p>0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>J. R. (1) został zatrzymany dnia 3 lutego 2021 r. o godzinie 01:05, samochód został zabezpieczony przez odholowanie na parking W., Pl. (...) we W.. J. R. (1) zatrzymano także prawo jazdy za pokwitowaniem.</p>	
1.2	zaświadczenie KWP we W.	Dowody z dokumentów, informacje w nich zawarte nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.	
1.3	zeznania K. K.	Dowody na okoliczność ustalenia właściciela i uprawnionego do korzystania z pojazdu marki N. (...) o nr rej. (...), brak podstaw do ich kwestionowania.	
1.4	<p>dane osobopoznawcze,</p> <p>dane o karalności,</p> <p>notatka,</p> <p>informacja o wpisach w ewidencji kierowców</p>	<p>W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1) należało uznać za wiarygodne.</p> <p>Dowody z dokumentów, informacje w nich zawarte nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1	wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1)	<p>1.1. Wyjaśnienia oskarżonego J. R. (1) w zakresie, w którym to dowodził jakoby został zatrzymany przez podejmujących wobec jego osoby funkcjonariuszy policji po tym, jak zatrzymał samochód w celu zamiany miejsc kierowcy z pasażerem.</p> <p>Wyjaśnienia te nie znajdują potwierdzenia w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym, w szczególności w treści relacji świadka P. W. jak i podejmujących interwencję funkcjonariuszy policji K. L. i Ł. K.. Podobnie nie znalazły pozytywnej weryfikacji zeznania świadka J. S. w w/w zakresie, które mogły stanowić obronę wspólnie z oskarżonym J. R. (1) wersję wydarzeń. Poza tym oskarżony J. R. (1) w toku postępowania przygotowawczego, w pierwszych wyjaśnieniach złożonych dnia 3 lutego 2021 roku w ogóle nie wskazywał na jakoby to został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji , po tym jak zatrzymał kierowany przez siebie samochód. Jak wówczas wyjaśniał: „ Po wypiciu tego piwa wyszedłem z mojego mieszkania i potem kierowałem</p>	

		<p>samochodem marki N. (...) jadąc nim ulica (...) gdzie zostałem zatrzymany przez Policję do kontroli drogowej „.</p> <p>W tym miejscu należy wskazać, że gdyby faktycznie kierujący pojazdem J. R. (1) zatrzymał się po wykonaniu manewru zawracania – funkcjonariusze policji nie mieliby podstaw do interwencji, wszakże kontrola dotyczyła możliwości prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu, a nie przebywania w zaparkowanym pojeździe. W tej części Sąd zatem odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego J. R. (1) i zeznaniom świadka J. S., jako sprzecznych zarówno z pozostałym materiałem dowodowym jak i zasadami doświadczenia życiowego. Wyjaśnienia te stanowiły wyraz przyjętej linii obrony przez oskarżonego J. R. (1) zmierzającej do zmniejszenia swojej odpowiedzialności karnej.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>I</p>	<p>J. R. (1)</p>

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z treścią art. 178a § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się równocześnie, że przez prowadzenie pojazdu rozumieć należy każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy (wprawienie w ruch pojazdu, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu) (por. K. Buchała, glosa do wyroku Sądu Najwyższego z 3 lutego 1969 r., V KRN 9/69, PiP 1970, z. 5, s. 832-833; wyrok SN z 5 lutego 1987 r., V KRN 462/86, OSPiKA 1988, z. 1, poz. 12). Przez pojęcie stanu nietrzeźwości rozumieć będziemy zdefiniowany w art. 115 § 16 k.k. przypadek, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego</p>			

tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Jednocześnie przestępstwo to może być popełnione wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów (drogi publiczne, osiedlowe, tereny budowlane, lotniska itp.).

Mając na uwadze powyższe rozważania prawne, wobec poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w oparciu o zebrany materiał dowodowy o charakterze osobowym w postaci zeznań świadków K. L., Ł. K., J. S., P. W., także wyjaśnień oskarżonego J. R. (1) oraz rzeczowym w postaci notatki oraz protokołu badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania i dokonaną ich oceną uznać należy, że swym zachowaniem w dniu 3 lutego 2021 r. J. R. (1) wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.. Znajdując się bowiem w stanie nietrzeźwości, posiadając 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki N. (...) o nr rej. (...), jadąc nim ulicą (...). Okoliczności popełnienia przez oskarżonego J. R. (1) zarzucanego mu czynu były oczywiste. Nie ulega wątpliwości, że J. R. (1)

w dniu 3 lutego 2021 r. około godz. 00:45 wsiadł do samochodu osobowego marki N. (...) o nr rej. (...) i rozpoczął jazdę, wykonując manewr zawracania, a następnie kierując się ulicą (...) we W. do wysokości posesji numer (...) przy w/w ulicy. Istotnie również, w czasie prowadzenia samochodu był nietrzeźwy, co wynika z protokołu badania A.-Sensor IV, skoro miał 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 00:50, a następnie 0,27 mg/l alkoholu wydychanym powietrzu o godzinie 01:05. Z wyjaśnień oskarżonego J. R. (1) wynikało, że uprzednio przed prowadzeniem samochodu spożywał w miejscu zamieszkania alkohol w postaci piwa. Jest niewątpliwe, że oskarżony J. R. (1) prowadził samochód w stanie nietrzeźwości, który w świetle art. 115 § 16 k.k. zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Należy przy tym podkreślić, że przestępstwa opisanego w art. 178a § 1 k.k. dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym

lub powietrznym. Przepięstwo z art. 178a § 1 k.k. jest przestępiem formalnym, polegającym na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Już sam fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą odpowiedzialność z tego przepisu, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i kierujący nie spowodowałby konkretnego niebezpieczeństwa. Tym samym, w ocenie Sądu oskarżony J. R. (1) prowadząc w dniu 3 lutego 2021 r. samochód w stanie nietrzeźwości, swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona przestępiem opisanego w art. 178a § 1 k.k. Nie ma również znaczenia to, czy oskarżony kierując samochodem, mimo że znajdował się w stanie nietrzeźwości, spowodował realnie jakiegokolwiek zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego lub mienia, bowiem do znamion wystętku z art. 178 a § 1 k.k. „nie należy skutek rozumiany jako spowodowanie zdarzenia drogowego (wypadku, kolizji) czy też stworzenie konkretnego zagrożenia zaistnienia takiego zdarzenia (...) a pamiętać należy o ratio legis wprowadzenia przestępiem z art. 178a § 1 k.k., opiera się o założenie, że osoba kierująca pojazdem

w stanie nietrzeźwości stwarza, co do zasady, na tyle wysokie a przez to nieakceptowalne ryzyko spowodowania wypadku, że zachodzi potrzeba traktowania jako przestępstwo już samego kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości” (por. wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z 19.11.2013 r. (VII Ka 847/13, Lex nr 1718338). W okolicznościach niniejszej sprawy J. R. (1) prowadził pojazd w godzinach nocnych, w miejscu oddalonym od centrum miasta. Jednak w tak dużym mieście jakim pozostaje W., gdzie nawet w nocy ruch tak pojazdów jak i pieszych nie ustaje a jedynie się zmniejsza. Zachowanie J. R. (1) mogło realnie zagrażać innym uczestnikom ruchu drogowego. Zważywszy zatem na wskazywane powyżej okoliczności, a także na fakt, że w pojeździe prowadzonym przez oskarżonego znajdowało się również dwóch pasażerów - można bez wątpienia przyjąć, że w chwili realizacji znamion czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k. mogły zaistnieć również inne wydarzenia, które to narażały innych uczestników ruchu drogowego, w szczególności pasażerów oskarżonego, na bezpośrednie niebezpieczeństwo jakim

jest ryzyko utraty zdrowia lub życia.

W ocenie Sądu, okoliczności sprawy dowodzą, że oskarżony J. R. (1) w sposób świadomy naruszył obowiązujące przepisy prawa – spożywał alkohol, na co wskazuje wynik przeprowadzonego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i mając możliwość rozpoznania bezprawności swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, podjął decyzję o prowadzeniu wskazanego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Podjęcie decyzji prowadzenia samochodu w takim stanie oznacza świadome zlekceważenie prawa i innych ludzi i ich życia, zdrowia i mienia.

Zarzut oskarżonego J. R. (1) spotkał z tego powodu, że będąc osobą dojrzałą, poczytalną, w pełni sprawną intelektualnie, nie znajdującą się w anormalnej sytuacji motywacyjnej, będąc niewątpliwie świadomym bezprawności przedsiębranego czynu, zdecydował się na jego wykonanie i tym samym naruszenie normy prawnej. Oznacza to, że oskarżony J. R. (1) działał w zamiarze bezpośrednim, gdyż kierował pojazdem mechanicznym wiedząc, że jest nietrzeźwy.

	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I	<p>W przedmiotowej sprawie Sąd dostrzegł przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania na zasadzie art. 66 § 1 k.k. na okres 1 roku próby. Wina i społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego nie są znaczne. Co najistotniejsze, zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu jedynie nieznacznie przekraczała stężenie określone w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. jako stan nietrzeźwości, tj. 0,25 mg/l. Wartość ta wynosiła bowiem u oskarżonego 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Znaczenie mają też okoliczności popełnienia czynu, tj. pora nocna oraz miejsce oddalone od centrum miasta. Okoliczności te nie budzą wątpliwości, wobec czego możliwe jest zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Ponadto, J. R. (1) jest osobą niekaraną za przestępstwo umyślne, a jego właściwości i</p>

			<p>warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Oskarżony przyznał się do popełnionego czynu, posiada krytyczny stosunek do popełnionego czynu. Dodatkowo, z sprawie została spełniona przesłanka formalna do zastosowania warunkowego umorzenia, tj. popełnione przez oskarżonego przestępstwo nie jest zagrożone karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności. Art. 178a § 1 k.k. stanowi, że kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p>
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>#</p>	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. R. (1)	II	I	Sąd orzekł wobec J. R. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Sąd miał na uwadze, by dolegliwość zastosowanego środka karnego nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz a także wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze środka karnego, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania

świadomości prawnej społeczeństwa.

W tym miejscu wskazać należy na społeczną szkodliwość czynu z art. 178a k.k. oraz na ogólnospołeczny wymiar nadużywania alkoholu podczas prowadzenia pojazdów w ruchu lądowym.

Sąd uwzględnił przy tym to, że czyn oskarżonego J. R. (2) niósł za sobą realne w tej sytuacji, a nie abstrakcyjne, zagrożenie dla bezpieczeństwa w komunikacji oraz życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza, mając na uwadze powszechny wymiar komunikacji drogowej. Sąd przyjął przy tym, iż brak jest w niniejszej sprawie podstaw do wydłużenia stosowania tego środka powyżej minimalnego okresu, na jaki może być tutaj zastosowany z uwagi na okoliczności łagodzące, tj. stężenie alkoholu we krwi, czas i miejsce popełnienia czynu. Orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów pozwoli oskarżonemu na głębszą refleksję dotyczącą właściwego zachowania się w ruchu drogowym i powstrzyma od ponownego prowadzenia samochodu pod wpływem alkoholu.

J. R. (1)	IV	I	Sąd uznał również za celowe orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 2000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej na podstawie art. 67 § 3 k.k. . W tym przypadku świadczenie to ma charakter szeroko rozumianej kompensacji ze względu na rodzaj beneficjanta i cele związane z jego działalnością oraz ma na celu mu zwrócić uwagę na potencjalne zagrożenia płynące z przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. oraz poważne skutki, jakie mogą być udziałem także nietrzeźwych kierowców.
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIĘCIA <i>ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. R. (1)	III	I	Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 3 lutego 2021 r. do dnia 23 września 2021 r.
6. <i>inne zagadnienia</i>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>Rozstrzygając sprawę Sąd Rejonowy ocenił, wbrew twierdzeniom oskarżonego J. R. (1) że stopień społecznej szkodliwości czynu jest wyższy niż znikomy, co uniemożliwia umorzenie postępowania na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.</p> <p>Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia (art. 115 § 2 k.k.).</p> <p>W okolicznościach przedmiotowej sprawy stężenie alkoholu we krwi</p>	

oskarżonego w momencie prowadzenia pojazdu przekraczało nieznacznie graniczny poziom stężenia dla kwalifikacji prawnej czynu jako przestępstwo, a nie wykroczenie. Niemniej jednak oskarżony swoim zachowaniem spowodował realne zagrożenie dla życia i zdrowia uczestników ruchu, w tym także dwójki współpasażerów. Jak już wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia, pomimo nocnej pory oraz miejsca odległego od centrum miasta ruch drogowy w tak dużym mieście jak W. nie ustaje. Przedłożone przez oskarżonego zaświadczenie KWP we W. (k. 106) wskazuje na brak odnotowanych zdarzeń drogowych w ciągu ostatnich 3 lat na odcinku ul. (...) od numeru 160 do Mostu B., a nie na stopień natężenia ruchu na tym odcinku. Okoliczność ta pozostaje więc irrelevantna dla sprawy. Poza tym informacja ta nie jest kompletna, gdyż w przedmiotowym piśmie z dnia 27 kwietnia 2021 roku wskazano, że w załączeniu KWP we W. przesłała informacje o zdarzeniach drogowych jakie zarejestrowano na całym przebiegu ul. (...). Oskarżony J. R. (1) działał w zamiarze bezpośrednim, zdawał sobie sprawę z tego, że jest pod wpływem alkoholu, a mimo to zdecydował się

wsiąść za kierownicę. Co istotne, oskarżony wciąż prowadził pojazd gdy doszło do jego zatrzymania przez funkcjonariuszy policji. Wobec tego czyn oskarżonego został przerwany przez interwencję funkcjonariuszy. Również motywacja sprawcy nie wskazuje na znikomy stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony postanowił oddać do wypożyczalni samochód w porze nocnej, mimo że wiedział, że uprzednio spożywał alkohol. Postanowił skorzystać z pomocy świadka J. S., który miał kierować pojazdem. Wraz ze świadkiem P. W. nie udali się jednak do wypożyczalni samochodów, a na Most B.. Kierowca J. S. miał możliwość zapoznania się z funkcjonowaniem konkretnego modelu pojazdu, a nieudana próba jego odpalenia pod mostem B. nie uzasadniała podjęcia przez oskarżonego działania w postaci zamiany miejsc. Wiedząc, że oskarżony jest pod wpływem alkoholu, mógł w inny sposób spowodować jego odpalenie lub poprosić o pomoc inną osobę. Nie było żadnych okoliczności, które w sposób logiczny mogłyby usprawiedliwić zachowanie oskarżonego.

Wobec powyższego należało uznać, że stopień

<p>społecznej szkodliwości czynu oskarżonego J. R. (1) nie jest znikomy i w konsekwencji Sąd nie uwzględnił wniosku oskarżonego o umorzenie postępowania, na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>V</p>	<p>Orzeczenie o kosztach sądowych Sąd oparł o treść art. 629 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223), kierując się obecną sytuacją materialną oskarżonego J. R. (1), związaną z niedawnym podjęciem zatrudnienia. Sąd zwolnił oskarżonego J. R. (1) od kosztów sądowych, w tym od opłaty.</p>	
<p>7. Podpis</p>		